

यथा येन प्रकारेण अनुभूयमानोऽयं मामभिद्रवति ॥ ४५ ॥ वधिष्यतीत्यत्र कारणमाह ॥ बहुश इति ॥ ४६ ॥ अनुपस्थाने सति अनङ्गीकारे सति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 रामलक्ष्मणावहत्वा तौ हंतुमशक्नुवानेन ॥ ५० ॥ हनूमतस्तुतद्वाक्यं मत्पुत्रमारोहेदानीमेव त्वां रामसमीपं नेष्यामीत्युक्तरूपं ॥ रामेणानिर्जितापि यदितदाऽयासं अयासिषं ॥ त

सीतादुःखसमाविष्टा विलपन्ती दमब्रवीत् ॥ यथायं मामभिक्रुद्धः समभिद्रवति स्वयं ॥ वधिष्यतिसनाथां मामनाथां मिव दुर्मतिः ॥ ४५ ॥
 बहुश श्रोदयामास भर्तारं मामनुव्रतां ॥ भार्याममभवस्वेति प्रत्याख्यातो ध्रुवं मया ॥ ४६ ॥ सोऽयं मामनुपस्थाने व्यक्तं नैराश्यमागतः ॥
 क्रोधमोहसमाविष्टो व्यक्तं मां हंतुमुद्यतः ॥ ४७ ॥ अथवा तौ नरव्याघ्रौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ मन्निमित्तमनार्येण समरेद्यनिपातितौ
 ॥ ४८ ॥ भैरवो हि महान्नादो राक्षसानां श्रुतो मया ॥ बहूनामिह लृष्टानां तथा विक्रोशतां प्रियं ॥ ४९ ॥ अहो धिङ्मन्निमित्तौ यं विना शोरा
 जपुत्रयोः ॥ अथवा पुत्रशोकेन अहत्वा रामलक्ष्मणौ ॥ ५० ॥ विधमिष्यति मारौ द्रोराक्षसः पापनिश्चयः ॥ हनूमतस्तुतद्वाक्यं न कृतं क्षुद्र
 यामया ॥ ५१ ॥ यद्यहंतस्य पृष्ठेन तदायासमनिर्जिता ॥ नाद्यैव मनुशोचेयं भर्तुरङ्कगता सती ॥ ५२ ॥ मन्येतु हृदयं तस्याः कौसल्यायाः
 फलिष्यति ॥ एकपुत्राय दापुत्रं विनष्टं श्रोष्यते युधि ॥ ५३ ॥ सा हि जन्मचाल्यं च यौवनं च महात्मनः ॥ धर्मकार्याणि रूपं च रुदंती संस्म
 रिष्यति ॥ ५४ ॥ निराशा निहते पुत्रे दत्त्वा श्राद्धमचेतना ॥ अग्निमावेक्ष्य ते नूनमपो वापि प्रवेक्ष्यति ॥ ५५ ॥ धिगस्तु कुब्जामसतीं मथरां
 पापनिश्चयां ॥ यन्निमित्तमिमं शोकं कौसल्या प्रतिपत्स्यते ॥ ५६ ॥ इत्येवं मैथिलीं दृष्ट्वा विलपन्तीं तपस्विनीं ॥ रोहिणीमिव चंद्रेण विना
 ग्रहवशंगतां ॥ ५७ ॥

दाद्यैव नानुशोचेयं ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यदा श्रोष्यते तदा फलिष्यति स्फुटिष्यति यदिरामोऽपि हन्यत इति शेषः ॥ तदेवाह एक
 पुत्रेति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ एवं विलपन्तीं चंद्रेण विना कृतां ग्रहवशंगतां रोहिणीमिव मैथिलीं दृष्ट्वा ॥ ५७ ॥